

καθὼς ἐφάνησαν ποτὲ εἰς τὸν Λουκιανὸν
ἡ τῶν γραμμάτων ἀνασσα καὶ ἡ Ἑρμογλυφική.
Ὁ εἰς ἐκ τούτων ἔλεγε πῶς εἶναι ὁ Ἀπόλλων,
ὁ τῆς ποιήσεως πατὴρ μὲ βλέμν' ἀκτινοδόλον,
ὁ δ' ἄλλος ἦτον ὁ Ἑρμῆς μ' ἐμπορικὰ τεφτέρια,
μὲ πῆγες, μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ ρόζους εἰς τὰ χέρια.

Λοιπὸν μὲ πέρνει ὁ Ἑρμῆς μὲ τρόπο κατὰ μέρος
καὶ ἔλα νὰ γίνης ἔμπορος, μοῦ λέγ' ἰδιαιτέρως.
Κι' ἀφοῦ μοῦ εἶπε ἀρετὰ μὲ τὸν γνωστὸν τοῦ δόλον
μὲ πιάνει ἀπὸ τὸν γιγαῖα ὁ κύριος Ἀπόλλων
καὶ ποιητὴς νὰ βαπτισθῶ κρυφίως μὲ προτρέπει,
γιγαιῖ νὰ γίνω ἔμπορος καθόλου δὲν μοῦ πρέπει.

Ταῦτα εἰπόντες ἔφυγαν καὶ οἱ δύο μὲ ὁρμὴν
καὶ ἀμέσως μὲ πυρέσσουσιν ἡγήβην φαντασίαν,
ἀλλ' ὅμως ἀπεφάσισαν ν' ἀκούσω τὸν Ἑρμῆν
καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔφυγα καὶ ἐπῆγα εἰς Ρωσίαν.

Τὸ τί ἐτράθηξα ἐκεῖ ὅττις ξενιτειᾶς τὸν δρόμον
τὸ περιγράφω ἔκτενως ὅτ' ὁ δεύτερόν μου τόμον,
ὅστις τοιμῶ νὰ σᾶς εἰπῶ, καλοὶ μου συμπολίται,
πῶς τρία φράγκα μοναχὰ πρὸς χάριν σας πωλεῖται.

Ἐπανελθὼν ὅτ' ἡν πάτριον ἀμέσως ἐνθυμήθην
πῶς εἶχε μέγα δίκαιον ὁ κύριος Ἀπόλλων,
καὶ τότε τὸ ἐμπόριον παρέδωκα εἰς λήθην
καὶ πρὸς τὰς Μούσας ἔστρεψα τὴν ἔρωτά μου ὅλον.
Μακρὰν τῆς τύρβης τῶν πολλῶν, μακρὰν τῶν ἐπιγείων,
ἐρρέμβαντα εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ εἰς τὰς ἐρημίας,
τὸ πρῶτόν μου δὲ ποίημα ὑπῆρξεν ἐλεγείον
εἰς ἄνδρα βελτιώσαντα τὰ τῆς Ἀστυνομίας
καὶ αὐτὸ ἐν μέσῳ φίλων του καὶ ὀλίγων συγγενῶν του
ὁ ἴδιος τὸ ἀπηγγείλα εἰς τὸ μνημόσυνόν του
μ' ἓνα σακκάκι μπλε μαρὸν καὶ ὄσπρον παντελόνι
καὶ ὁ ἴδων τὸ μαρτυρεῖ καὶ σᾶς τὸ βεβαιώνει.

Κατόπιν τούτου ἔγραψα καὶ ἄλλα ἐλεγεία,
καὶ πάντοτε ἀνάπαυσις, ραχάτι καὶ ἀργία.
Ὅταν κανεὶς τὰ τίναζε τὸ εἶγα γιὰ χαρὰ μου
καὶ ὅλο ἔφαχνα νὰ βρῶ κανένα κελεπούρι,
καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐρχόμενος συχνὰ ὅτ' ἄνδρα μου
μοῦ ἔδινε φτυσίματα καὶ φάσκελα ὅτ' ἡ μούρη.

Γ'.

Κακὴν κακῶς ἀπέληξεν ὁ ἔρως μου ὁ πρῶτος,
μὰ καὶ ὅσοις ἄλλοις ἔρωτας ὑπῆρξα Δὸν-Κισσῶτος.
Ἠγάπησα περιπαθῶς μοδίστραν νεωτάτην,
κοντοῦλαν, ὀλοστρόγγυλην, καὶ δὴ φλογερωτάτην,
ἀλλ' ὁ ψιλὸς τῆς ἀδελφός, τραμποῦκος μὲ μαχαίρι,
μὴ μ' ἐστῆς τὴν Νεάπολιν μοῦ ἔστησε καρτέρι,
καὶ μ' ἄστραψε μὴ χαστουκίαν, ποῦ μούλθ' αἰμοπυσία
καὶ ἐνόμισα πῶς ἔφθασε δευτέρα παρουσία.

Ἀλλὰ δὲν μ' ἀπεθάρρυνεν ἡ χαστουκία ἐκείνη
καὶ νέος ἔρως τὰς χορδὰς τῆς λύρας μου ἐκίνει.
Εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα τοῦ οἴκου μας κατῳκεῖ
Ἀρσακειὰς μελαχρινὴ δεκατεσσάρων χρόνων,
καὶ ἐκείνη πρῶτῃ ἄρχισε νὰ μὲ καταδιώκῃ
ὡς ὅτου τὰ ἐψήσαμε μὲ δύο λόγια μόνον.

Δὲν εἶχεν ὅμως ἀδελφὸν καὶ ἡ Ἀρσακειὰς
καὶ ἀφόβως ἀπελάμβανεν πολλὰς στιγμάς γλυκειάς,
ἐτρέχαμε περιχαρεῖς ὅτου κήπου τὰς σκιάς
καὶ ἐπαίζαμε πεντόβολα ὑπὸ τὰς ἀκακίας.

Ἀλλ' ἓνας ἔρως δὲν ἔμπορεῖ πολὺ νὰ διαρκέσῃ
καὶ ἀπηύδῃσιν αἰσθήματα ὅτ' ἡν φίλην μου προσφέρων,
ὡς ὅτου ἡ γυναῖκά μου ἔξφυτρωσε ὅτ' ἡ μέση
καὶ ἀπηλλάγην οὕτω πῶς ἐρώτων νεωτέρων.

Δ'.

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ τὸν νομίζω νὰ τὰ πῶ
καὶ ὅλα ὡς πολὺ γνωστὰ τὰ παρασιωπῶ.
Διότι θὰ γνωρίζετε, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλω,
πῶς ἐχρημάτισα καὶ ἐγὼ φαντάρος μὴ φορά,
καὶ συλλογὴν ἐξέδωκα, εἰς τὴν ὅποιαν ψάλλω
ὅσους πολέμους ἔκαμα μὲ ὄσφαιρα πυρά.
Πρὸς τούτοις θὰ γνωρίζετε πῶς ἑστέλλας περιστάσεις
εἰς τὸν Σεπτέμβριον ἔδωκα σπουδαίας ἐξετάσεις
καὶ ἀπερρίφθην παμψηφεί μετὰ πολλῶν ἐπαίνων,
γενόμενος ὑπόδειγμα τῶν ἐξεταζομένων.
Ἐκτοτε δὲ γνωστότερον κατέστη τὸ νόμά μου,
τὸ δὲ Πανεπιστήμιον μ' εὐγνώμονε ἀείρει,
καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται τὸ πραξικόπημά μου
τὸ ἀργυροῦν παράσημον ἐπῆρα τοῦ Σωτήρος.

Καί τώρα βγάζω τὸν Ρωμὴν ἀπὸ τεσσάρων γρόνων
τιμᾶται δὲ ὁλόκληρος δραχμὰς τριάντα μόνον,
καὶ τῆς Ἑλλάδος τραγουδοῦ τὸ κλασικὸν βασίλειον,
καὶ ἐμμέτρως ἀερωβατῶν περιορῶ τὸν ἥλιον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι τις ἀγαθός, πρέπει καὶ νὰ
φαίνεται τοιοῦτος, πρέπει ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ
νὰ εἶναι προσηνής, ἐρασμιά.

Ὁ θέλων νὰ εἶναι αὐστηρὸς πρὸς τοὺς ἄλλους
πρέπει νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν αὐστηρότητα πρῶτον
εἰς ἑαυτόν.

Ὁ πρῶτος ὅρος καλῆς ἀνατροφῆς εἶναι ἡ ἐξ-
οικειώσις πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἄνθος, ὅπερ ἐν τῇ σκιά μόνον
ἐκχέει τὸ ἄρωμά του.

Μὴ θεώρει τὸ παρελθόν· αὐτὸ δὲν ἐπανερχέ-
ται. Καλλιέργει τὸ παρόν· αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν κα-
τοχήν σου. Ἀντιμετωπίζει τὸ μέλλον θαρραλέως
καὶ μετὰ καρδίας καρτερικῆς.

Πᾶν ὅ,τι αἰωνίως συζητεῖται εἶναι καὶ αἰωνίως
ἀνωφελές.